

Ζουρνατζής, Ε., Κάκουρος, Ε., Καραμπά, Ο., Παπαηλιού, Χ., & Μπαδικιάν, Μ. (2001, Νοέμβριος). Οι επιδόσεις των παιδιών με Διαταραχή Ελλειμματικής Προσοχής – Υπερκινητικότητα στους βασικούς ακαδημαϊκούς τομείς. Προφορική ανακοίνωση στο 1^ο Πανελλήνιο Συνέδριο Σχολικής Ψυχολογίας, Αθήνα.

Η Διαταραχή Ελλειμματικής Προσοχής – Υπερκινητικότητα (ΔΕΠ-Υ) αποτελεί την πιο συνήθη διαταραχή των παιδιών σχολικής ηλικίας. Η εξέλιξη και ο βαθμός σοβαρότητας τόσο των πρωτογενών συμπτωμάτων, όσο και των δευτερογενών δυσκολιών που συχνά αντιμετωπίζουν τα παιδιά με ΔΕΠ-Υ, επηρεάζεται σε μεγάλο βαθμό από την αλληλεπίδραση των συμπτωμάτων αυτών με τις αντιδράσεις του οικογενειακού και σχολικού περιβάλλοντος. Σκοπός της έρευνας αυτής ήταν να διερευνηθεί: α) τη συχνότητα εμφάνισης της ΔΕΠ-Υ σε παιδιά Α΄ και Β΄ Τάξης Δημοτικού Σχολείου και β) τις επιδόσεις των παιδιών με ΔΕΠ-Υ στους βασικούς ακαδημαϊκούς τομείς (ανάγνωση, γραφή, αριθμητική). Για το σκοπό αυτό, οι δάσκαλοι 186 παιδιών (101 αγόρια και 82 κορίτσια) ηλικίας 6-8 ετών συμπλήρωσαν τη Κλίμακα Αξιολόγησης της ΔΕΠ-Υ του Gilliam (Gilliam, 1995) και το Ερωτηματολόγιο Εκτίμησης της Επίδοσης των Μαθητών στους Βασικούς Ακαδημαϊκούς Τομείς, δικής μας κατασκευής. Τα ευρήματα της έρευνας, τα οποία συμφωνούν με τη διεθνή βιβλιογραφία, έδειξαν ότι: α) το 12,4% των παιδιών του δείγματος παρουσίαζε συμπτώματα της ΔΕΠ-Υ και β) οι επιδόσεις των παιδιών με ΔΕΠ-Υ στη γραφή, την ανάγνωση και την αριθμητική ήταν σημαντικά χαμηλότερες από αυτές των παιδιών χωρίς ΔΕΠ-Υ, σύμφωνα με τις εκτιμήσεις των δασκάλων. Τα αποτελέσματα συζητούνται στα πλαίσια του ρόλου του εκπαιδευτικού, του σχολικού ψυχολόγου και του θεραπευτή στην έγκαιρη διάγνωση και αποτελεσματική αντιμετώπιση της ΔΕΠ-Υ.